

ment til, som gør, at jeg synes, det er mærkeligt, at man har foretaget denne Forandring i en Lovordning, der har bestaaet en Række Aar. Da der jo af Ministeriet Stauning er nedsat en Bemandingskommission, og da der vel er Grund til at tro, at der ikke vil gaa lang Tid, før dens Betænkning foreligger, synes jeg, der er dobbelt Grund til at sige: Lad os dog vente og se, hvilket Standpunkt Kommissionen tager til dette Spørgsmaal.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget som Helhed til en velvillig Behandling. De Spørgsmaal, jeg her har rejst, bliver der jo Lejlighed til nærmere at drøfte og undersøge i det kommende Udvalg.

Bouet: Jeg beklager, at jeg ikke i denne Sag kan følge mit Partis højtærede Ordfører (Hendriksen) i hans Betragtninger og hans Stilling til dette Lovforslag. Den højtærede Minister erklærede, da han før anbefalede dette Lovforslag, at det var ret uvæsentlige Ændringer, der her blev foreslaaet. Ja, for Ministeriet, og maaske for den store Offentlighed, kan disse Ændringer maaske synes at være af ringe Betydning; men for de Mennesker, det drejer sig om, er disse Spørgsmaal ikke uden Betydning; de er af vital Interesse.

Lovforslaget gaar med alle sine Ændringer ud paa at forringe i Forhold til den nugældende Lov de Kvalifikationer, som de om Bord, der skal passe Teknikken, skal have; der gives Motorpassere og Maskinpassere Ret til at fare med Skibe med større Hestekraft end efter den tidligere Lov; der fordres i forskellige Tilfælde et mindre Antal Mestres end tidligere; hvor der før krævedes en Maskinmester af 2den Klasse, kræves der nu kun en Undermester, og hvor der før krævedes en Maskinmester af 1ste Klasse, kræves der nu kun en Mester af 2den Klasse. Og endelig er ved den Ændring, som er fremsat i Landstinget og der vedtaget, det gamle Stridsspørgsmaal gravet op, og man stryger nu tredje Mesteren i Fart paa Middelhavet. Man gaar den bagvendte Vej. Medens man tidligere havde langsomt gaaende Maskiner, enkle i Konstruktionen, og ringere Hjælpemaskineri om Bord, er man nu i de moderne Skibe gaaet over til hurtiggaaende komplicerede Maskiner og stort Hjælpemaskineri om Bord. Alt gaar ved Teknik, Styremaskiner, Lysmaskiner o. s. v., og man har hurtiggaaende Motorer, som kræver stor Indsigt og stor Pasning, og som i høj Grad i det Liv, som det er at fare til Søs, lægger Beslag paa Folks Nerver

og kræver, at de dels skal være vel uddannede og dels have en god Fysik.

Da Lovforslaget blev fremsat af Ministeriet Stauning i 1925, begrundedes denne forøgede Ret for Motorpasserne til at fare i Skibe med større Hestekraft med den store Arbejdsløshed, som var indenfor Faget. Nu er det min Opfattelse, at det ikke er en Rigsdags Opgave at vedtage Love, som giver denne eller hin Stand mindre Arbejdsløshed og større Udsigt til at kunne ernære sig. Men selv om man ser bort fra dette, vil det sige, at hvis man giver Motorpassere og Maskinpassere større Adgang til Beskæftigelse om Bord, forringer man i samme Øjeblik Maskinmestrenes Adgang til at skaffe sig Erhverv. Dertil kommer, at Maskinmestrene har en langt højere Arbejdsløshedsprocent end Maskin- og Motorpasserne, saa alene af den Grund er Forslaget uretfærdigt. Det er da ogsaa en meget tynd Motivering, som heller ikke blev gentaget, da Lovforslaget denne Gang blev fremsat. Herudover har jeg ikke set nogen særlig saglig Motivering for at foretage denne Ændring; den eneste reelle Grund, jeg kan tænke mig, er den, at der i Ministeriet findes Personer, som har et særlig godt Øje til den danske Maskinmesterstand og derfor benytter enhver Anledning til at genere denne Stand til Fordel for andre.

Det er hævdet med Hensyn til den omtalte Trediemester paa Middelhavet, at der i høj Grad dispenseres fra den gældende Bestemmelse. Det er dog vist ikke rigtigt, det er dog vist Sandhed med Modifikation. Vel er det rigtigt, at der, hvis et Skib gaar fra Østersøen eller fra Nordøen Syd paa, og der om Bord findes en Assistent — de to første Aar en Maskinmester skal være om Bord, er det som Assistent, det er en Slags Læretid — lader man Skibet gaa med denne Assistent, naar han er nær ved, om jeg maa bruge det Udtryk, Læretidens Udløb. Det sker ogsaa, som det ærede Medlem Hr. Hendriksen nævnte, at man, naar man ligger i Udlandet og ikke kan faa en Trediemester om Bord, faar Dispensation, og der er aldrig fra Maskinmestrenes Side protesteret derimod; men derfra og til fuldstændig at stryge Bestemmelsen er der et stort Spring.

Det er hævdet, at der ikke i de os omgivende Lande findes Lovgivning af lignende Karakter som herhjemme. Der findes dog i Norge en Bestemmelse om, at et Skib paa over 1 000 Hestekræfter, saa vidt jeg husker, skal have tre Mestres om Bord; men endvidere findes der, hvad vi ikke har, en Bemandingslov, som fastsætter Antallet